

Tydzień z Maryją

Nr 10/2025 (317)
I Niedziela Wielkiego Postu
09.03.2025

13.03.2013 r. - kard. Jorge Mario Bergoglio został wybrany 266. papieżem. Przyjął imię Franciszek.

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej...

Ewangelia (Łk 4, 1-13)

Czterdzieści dni na pustyni

Po opuszczeniu Nazaretu i chrzcie w Jordanie Jezus „przebywał w Duchu Świętym na pustyni czterdzieści dni, gdzie był kuszony przez diabła”. Można powiedzieć, że były to „czterdziestodniowe rekolekcje” w milczeniu i samotności.

Szatan kusi wygłodniałego przez post Jezusa, aby zamienił kamieniem w chleb. Chleb jest symbolem posiadania, rozkoszowania się życiem, chciwości, zmysłowości. Szatan usiłuje wmówić człowiekowi, że najważniejszy jest „chleb”, czyli wszelkie formy konsumpcji. Niebezpieczeństwo nie tkwi w posiadaniu, ale w pysze. Człowiek mierzy wszystko posiadanymi dobrami.

Druga pokusa dotyczy władzy i panowania nad drugim człowiekiem. Szatan pokazuje Jezusowi „wszystkie królestwa świata” i obiecuje je w zamian za wyrzeczenie się Boga. Władza stwarza poczucie wszechmocy, daje kontrolę i możliwość budowania własnej wielkości kosztem innych. Inni muszą nam się kłaniać; stajemy się „bogami”, albo przeciwnie – sami kłękamy przed bożkami i idolami tego świata.

Trzecią próbą jest pokusa spektakularnego cudu. Szatan kusi Jezusa, by dowiódł, że jest Synem Boga, rzucając się ze szczytu świątyni w dół. Pokusa jest bardzo inteligentna. Zachęca do sprzeciwienia się woli Boga Ojca. Jest wyrazem pychy. Jezus stanowczo odrzuca także tę pokusę.

Jezus pokonuje pokusy Złego. W ten sposób pokazuje swoim uczniom, skąd brać odwagę i w jaki sposób walczyć ze złem. Nie dyskutuje z szatanem, ale odpiera jego pokusy stanowczo, spokojnie i z godnością. Jest pewny, silny, odważny, ma w sobie wewnętrzny pokój, bo całkowicie ufa Ojcu.

Z kazań pasyjnych...

Pragnienie Jezusa: **ABY Z NIM BYLI...**

Przed Męką, o brzasku dnia, po nocy spędzonej na modlitwie Jezus przywołuje do siebie dwunastu mężczyzn - dwunastu uczniów. W Jego sercu jest wtedy pragnienie, które będzie towarzyszyło Mu, aż do ostatniej chwili życia. Pragnienie, którego niestety nie nasyci, które nie zostanie zaspokojone. Ewangelista Marek ujmuje je w takich słowach: „I ustanowił dwunastu, aby z Nim byli”, aby Mu towarzyszyli – to pragnienie bliskości, z tymi, których kocha.

Jednak w najcięższej godzinie Jego męki „wszyscy uczniowie opuścili Go i uciekli”. Uczniom podobała się moc i autorytet, jakie widzieli w Jezusie. To ich fascynowało. Towarzyszyli Mu wtedy, gdy okazywał swą boską potęgę: gdy przemienił się na Górze Tabor, gdy rozmnożył chleby, gdy tłum gromko witał Go i garnął się do Niego.

Przykro, że nie było ich przy Nim, gdy zlekceważono Go w Jego rodzinnym mieście, gdy kpili z Niego na ulicach miast i wsi. Był sam, gdy go przesłuchiwali; był sam, gdy bili Go po twarzy, gdy pluli na Niego, gdy biczowali Go. Tradycja podaje, że spotkał Matkę, kiedy szedł na ukrzyżowanie. Spotkał kobiety, które płakały nad nim, ale nie spotkał uczniów,

I można by się zapytać, dlaczego Jezus powołał Dwunastu, skoro wiedział, że ich miłość będzie tak niestała, tak słaba? Zostali Jego uczniami, bo On tak chciał. Jego wybór jest darmowy i nieodwołalny. On zna każde serce, przenika je. Przychodzi powoływać grzeszników, chorych i słabych.

To my tak często męczymy się własną grzesznością, On się nią nie męczy. My ustajemy w proszeniu Go o przebaczenie, On nigdy nie przestaje Go dawać, gdy jest o nie proszony. On kocha każdego |z nas miłością niezmienną,

RELIKWIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO (cz. 1)

Na drzewie krzyża zmarł nasz Zbawiciel. Ten fakt sprawił, że szczególnie poszukiwane były relikwie Krzyża Świętego, które przez bardzo długi okres czasu nie były wiadomo, gdzie są. Czy trudno było je odnaleźć? Nie do końca jesteśmy w stanie powiedzieć jak to było. Historia miesza w sobie legendę i fakty. Przy tym widać w niej bardzo mocno Boże działanie.

Życie kobiety, która odnalazła relikwie Krzyża Świętego nie zawsze było przepełnione Bogiem. Przez większą część swojego życia nie była chrześcijanką. Cesarzowa Helena, bo o niej mowa, była matką Konstantyna Wielkiego, który w 313 roku wydając edykt mediolański, zakończył czas prześladowania chrześcijan. Sam przyjął chrzest, uczyniła to także jego matka Helena. Poszukiwania relikwii Krzyża Świętego rozpoczęła, gdy była już w sędziwym wieku, miała bowiem 80 lat. Co ją skłoniło do tego? Niektóre podania podają, że pewnej nocy miała sen, w której przyniesiony został jej Krzyż Jezusa. Nie wiemy, czy tak było, ale z pewnością św. Helena miała ogromne pragnienie pielgrzymki do Ziemi Świętej i odnalezienia Krzyża Jezusa. To pragnienie serca sprawiło, że podjęła się wyzwania.

Źródło: religijnie.pl/relikwie-krzyza-swietego

Sanktuarium Krzyża Świętego w Krakowie – Mogile

Na terenie dawnej podkrakowskiej wsi Mogiła znajduje się jeden z najstarszych w Polsce ośrodków kultu ukrzyżowanego Chrystusa. Nabożeństwa Męki Pańskiej odprawia się tu od XIII w. Już wtedy odnotowano wiele przypadków doznania łask i składano pierwsze wota. Cudowny wizerunek wykonął nieznaną artysta z niezwykle trudnego do rzeźbienia drewna wiązu. Obecna figura pochodzi z XIV w. Mierzy 192 cm. Łagodny wyraz twarzy, pozbawiony ekspresji cierpienia i lekko otwarte oczy i usta Chrystusa spowodowały, że od wieków nazywany jest „Łaskawym”. Szczególny wygląd nadają figurze nałożone na głowę naturalne włosy, wąsy i broda. Postać Chrystusa zdobi haftowana przepaska biodrowa.

Do sanktuarium pielgrzymowali królowie Bolesław Wstydlivy, Stefan Batory i Michał Korybut Wiśniowiecki. Dnia 9 czerwca 1979 r. przybył tu Ojciec Święty Jan Paweł II.

Ciekawostki:

Według tradycji mogiński krzyż jest jednym z trzech, które płynęły niegdyś Wisłą: jeden przekazano do kościoła Mariackiego, drugi do kościoła św. Krzyża, a trzeci do opactwa. Inna legenda mówi, że cudowny krucyfiks miał ochronić opactwo w Mogile przed najazdem Tatarów w 1242 r. Według ostatnich badań historycznych krucyfiks należałoby wiązać z królem Kazimierzem Wielkim - drugim fundatorem opactwa lub też z zarazą dżumy, jaka dotknęła Kraków w XIV w.

Jednym z przejawów kultu Pana Jezusa Ukrzyżowanego jest chodzenie na kolanach wokół ołtarza z cudownym krucyfiksem. Znakiem tej wielowiekowej tradycji są głębokie bruzdy na posadzce.

Św. Dominik Savio, zakonnik

Dominik Savio urodził się 2 kwietnia 1842 r. w San Giovanni di Riva w pobliżu Chieri. W wieku 12 lat został przyjęty przez ks. Bosko do oratorium na Valdocco.

Ks. Bosko od razu poznał w Dominiku duszę całkowicie skierowaną na Boga. Chłopiec czynił szybkie postępy na drodze do świętości. Był radosny, pracowity, zawsze gotowy służyć

pomocą. Otaczał opieką słabszych i młodszych, upominał tych, którzy źle się zachowywali, godził zwaśnionych. Za zło odpłacał dobrem.

1 marca 1857 r. opuścił Turyn i oratorium. Wiedział, że już tam nie wróci. 9 marca pożegnał się z wszystkimi najbliższymi, wypowiedział ostatnie słowa: „Co za piękne rzeczy widzę” – i oddał duszę Panu. Aby zdarzenia z krótkiego życia Dominika nie poszły w zapomnienie, ks. Bosko poprosił tych, którzy go znali, aby spisali swoje wspomnienia o nim. Z tych wspomnień powstała opowieść o „małym Świętym”. Dominik Savio jest jednym z najmłodszych wyznawców (15 lat), jakiego Kościół dotychczas wyniósł na ołtarze. Jest patronem młodzieży, zwłaszcza ministrantów i chórów chłopięcych.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 10.03.2025	
7:00	+ Za śp. Zofię Sochę
Wtorek – 11.03.2025	
18:00	+ Za śp. Helenę i Jerzego Siuszko i zmarłych z rodziny Bednarczyk i Tochowicz
Środa – 12.03.2025 – Środa Popielcowa	
7:00	O zdrowie, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Bożeny Kruszelnickiej
20:00	Za dusze w czyśćcu cierpiące
	O zdrowie dla córki Iwony
	+ Za śp. Matyldę, Kazimierza Jaskółka
	+ Za śp. Sylwestra Siarę
	+ Za śp. Stanisława Kubińskiego i zmarłych z rodziny Kubińskich
	+ Za śp. Mariannę Zielińską
	+ Za śp. Juliana Krokosza
	+ Za śp. Artura Sarnata
	+ Za śp. Barbarę Pawlik
	+ Za śp. Jana Krawczyka
	+ Za śp. Jana Piątka
	+ Za śp. Wojciecha Jaska
	+ Za śp. Janinę Wywiał
+ Za śp. Helenę Gurbiel	
+ Za śp. Mariannę Marszowską	
Czwartek – 13.03.2025	
18:00	+ Za śp. Stanisławę, Adelę Ryndak
Piątek – 14.03.2025	
7:00	+ Za śp. Halinę Kuraś
18:00	+ Za śp. Mariana Sobesto w 3. rocznicę śmierci
Sobota – 15.03.2025	
7:00	+ Za śp. Adama Bętkowskiego
18:00	Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Pawła Jaskółki z okazji 40. rocznicy urodzin
Niedziela – 16.03.2025 – 2. Niedziela Wielkiego Postu	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Ariadnę Kozłowską
10:30	+ Za śp. Jana Kleśnego, Władysława Kondziołka
12:00	+ Za śp. Józefa Jaskółkę
18:00	Dziękczynna z okazji urodzin Małgorzaty z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski

O. Joachim Badeni - współtwórca krakowskiej „Beczki”

Kazimierz Stanisław hrabia Badeni herbu Bończa urodził się 14 października 1912 roku w Brukseli (Belgia). Otrzymał imię po dziadku Kazimierzu Badenim – namiestniku Galicji i premierze Austro-Węgier z nadania cesarza Franciszka Józefa. W 1914 roku rodzina Badenich przeprowadziła się do Szwajcarii, a następnie do Wiednia. Tam dwa lata później zmarł ojciec Kazimierza Stanisława. Kiedy miał 8 lat zamieszkał w Żywcu – rodowej posiadłości drugiego męża matki, arcyksięcia Karola Olbrachta Habsburga.

W 1930 roku, po zdaniu matury, rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim. We wrześniu 1939 roku uciekł przez Rumunię do Francji. Wstąpił do Brygady Strzelców Podhalańskich i walczył pod Narwikiem.

W lipcu 1943 r. wstąpił do seminarium duchownego w Anglii, w lipcu 1944 r. – do nowicjatu dominikanów w Howkesyard. 16 sierpnia 1945 roku w dniu imienin Joachima złożył pierwszą profesję zakonną. Przyjął imię ojca Matki Bożej, do której od dzieciństwa miał głęboką cześć.

Studia teologiczne dokończył już w Polsce, tu też w 1950 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Stanisława Rosponda. W Zakonie był m.in. magistrem nowicjatu w Krakowie i duszpasterzem akademickim w Poznaniu (1957-1975), Wrocławiu (1975-1976) oraz Krakowie (1977-1988).

Ceniony rekolekjonista, spowiednik i kierownik duchowy dla wielu osób. Tworzył i rozwijał duszpasterstwa studentów, sprawował także duchową pieczę nad rozwijającym się w Polsce ruchem Odnowy w Duchu Świętym. Zmarł 11.03.2010 r. w krakowskim klasztorze dominikanów w opinii świętości. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w grobowcu dominikanów.

KULTURA LUDOWA NASZEJ OKOLICY - MICHAŁOWICE NA PRZEŁOMIE XIX I XX W. ROK OBRZĘDOWY – ŚRODA POPIELCOWA

W Popielec, zwany również Wstępną Środą, w kościele odbywało się nabożeństwo połączone z posypywaniem głowy popiołem. Tradycyjnie do tego celu służył popiół pochodzący z gałęzi i cierni spalonych podczas nabożeństwa w Wielką Sobotę. Rozpoczynający się Wielki Post był czasem wyrzeczeń. Każda z sześciu niedziel Wielkiego Postu posiadała swoją nazwę zwyczajową, na ogół różniącą się od tej przewidzianej liturgii. Rygorystycznie przestrzegano nakazu niejedzenia mięsa, wstrzymywano się także od spożywania nabiału i tłuszczów zwierzęcych i okraszaniu potraw olejami roślinnymi. W tym czasie nie organizowano wesel, zabaw ani biesiad w karczmie, nie grała muzyka. Wstrzymywano się także od świeckich śpiewów, czego przykładem może być zanotowana w zapiskach rozmowa księdza z dziewczynką, podczas której na pytanie dlaczego pracuje w milczeniu a nie umiła sobie czasu przyspieszkami odparła: *”-A bo w poście każdy powinien być smutny, a śpiewać w poście to przecież grzech, proszę jegomości”*.

Na podstawie B. Krasnowolski, R. Hołda „Nad Dłubnią, monografia Gminy Michałowice”, tom III, Michałowice 2019

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA I NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU – 09.03.2025

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek o godz. 17:00 – dla dzieci i po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 i o godz. 16:00.

Nocna Droga Krzyżowa ulicami Michałowic w każdy piątek. Rozpoczęcie o godz. 22:00 przed kościołem.

Za odmówienie Oto ja, o dobry i najśladźszy Jezuu po przyjęciu Komunii świętej przed wizerunkiem Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego, w każdy piątek Wielkiego Postu oraz w Wielki Piątek można zyskać odpust zupełny.

Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17:00. Za udział w Gorzkich Żalach, a także w Drodze Krzyżowej możemy uzyskać odpust zupełny, czyli darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy. Oprócz udziału w nabożeństwie należy wypełnić zwykłe warunki uzyskania odpustu: musimy wykluczyć przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego, musimy być w stanie łaski uświęcającej, przyjąć Komunię Świętą i pomodlić się w intencjach wyznaczonych przez Ojca Świętego.

W środę (12.03) o godz. 19:00 **spotkanie Róż Różańcowych**.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichałowice.pl.